

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/70/2017
Identifikačné číslo spisu: 1713204291
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1713204291.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DOMINIK TRADE, s.r.o., so sídlom Obežná 3237/8, 821 02 Bratislava, IČO: 36 705 969, zastúpený JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: ProOvo a.s, so sídlom Krajinská cesta 273, 900 21 Svätý Jur, IČO: 34 099 786, zastúpený JURISINVEST, advokátska kancelária, v.o.s., so sídlom Pluhová 5, 831 03 Bratislava, o zaplatenie sumy vo výške 15 271,48 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/294/2015-179 zo dňa 6. apríla 2017, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/249/2015-179 zo dňa 6. apríla 2017 o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom č. k. 33Cb/196/2013-121 zo dňa 19. mája 2015 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 15 271,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15 271,48 eur odo dňa 13. októbra 2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 916,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 448,98 eur.
2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania zo dňa 18. marca 2013 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 15 271,48 eur s príslušenstvom ako práva na zaplatenia sumy, na základe dodacieho listu zo dňa 31. marca 2012 a faktúry splatnej do 12. októbra 2012 za tovar - obaly na vajička.
3. Vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne návrhom vo veci samej, faktúrou č. 2100210008 a dodacím listom č. 2012/03/MI/0076/E zo dňa 31. marca 2012, výsluchom žalobcu a žalovaného, výsluchom právnych zástupcov účastníkov konania a výsluchom svedkov W. D., M. S., L. O.. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou AGROGROUP s.r.o. existoval záväzkovo právny vzťah, ktorý fungoval na báze dodávania obalov na vajička zo strany žalobcu pre žalovaného, ktorý bol dodávateľom vajec a v zmysle zákona bol povinný

predávať vajička vždy zabalené a medzi žalovaným a spoločnosťou AGROGROUP s.r.o., ktorá vajička odoberala vrátane obalov od žalovaného a bola distribútorom tohto tovaru do sietí obchodných reťazcov. Konštatoval, že tento obchodný vzťah medzi účastníkmi existoval a fungoval dlhšiu dobu od roku 2009, pričom žalobca vždy dodával obaly na vajička žalovanému, ktorý vajička následne zabalil, dodal a vyfakturoval aj vrátane obalov spoločnosti AGROGROUP s.r.o., ktorá ich následne distribuovala do sietí obchodných reťazcov, inak, že spoločnosť AGROGROUP s.r.o. v prípade zákazky oslovila ako žalobcu, tak žalovaného, za účelom rýchleho dodania predmetného tovaru. S poukazom na citované ustanovenia § 1 ods. 1, § 261 ods. 1, § 409 ods. 1, § 409 ods. 2 Obchodného zákonníka uviedol, že uzavretie kúpnej zmluvy nevyžaduje formu písomnú a môže byť uzavretá aj konkludentným spôsobom a že podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy je aj dohoda o cene. Zistil, že medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou AGROGROUP s.r.o. existoval takzvaný trojstranný právny vzťah, ktorý fungoval dlhšiu dobu. Fakt, že žalovaný tovar riadne prevzal a nezaplatil a že cena dodaného a nezaplateného tovaru sporný nebol. Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť za dodaný tovar kúpu cenu zaplatiť. S odkazom na ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobcovi priznal aj úrok z omeškania a poplatok za omeškanie tak, ako to ustanovuje vykonávací predpis. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. O odvolaní žalovaného (list v spise č. 136), ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 6. apríla 2017, č. k. 4Cob/249/2015-179 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vec prejednal v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C. s. p. oznámený na úradnej tabuly a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného vyhovieť možné nie je. Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, dostatočne zistil skutkový stav, vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov a vysporiadal sa so všetkými argumentami sporových strán. Za jedinú pochybenie odvolací súd označil, že neaplikoval na zistený skutkový stav správnu právnu normu a jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení. Z tohto dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné zopakovať dokazovanie a ani ho doplniť, odvolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom súdom (§ 383 C. s. p.) a uviedol, že odvolací súd zachoval postup podľa § 382 C. s. p. a aplikáciu správnej právnej normy (§ 451 Občianskeho zákonníka) písomne účastníkom konania oznámil a dal im možnosť k aplikácii tejto právnej normy sa vyjadriť. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a zaujal stanovisko iba k tým dôvodom, ktoré považoval za potrebné. Odvolací súd sa nestotožnil s vyjadreným právnym názorom súdu prvého stupňa, keď posúdil nárok ako z platne uzavretej kúpnej zmluvy. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo prevzatím dodaného tovaru žalovaným, nakoľko podľa odvolacieho súdu chýba návrh zmluvy, v tomto prípade objednávka adresovaná žalobcovi. S poukazom na citované ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka, § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo ani ústnou formou.

6. Za preukázaný však jednoznačne označil fakt, že žalovaný dlhodobo spolupracoval so spoločnosťou AGROGROUP s.r.o., ktorá mala sklad na rovnakom mieste ako mal žalovaný. Zmluvný vzťah dlhodobo fungoval tak, že spoločnosť AGROGROUP s.r.o. alebo žalovaný zadali žalobcovi objednávku, pričom tovar prevzal žalovaný alebo spoločnosť AGROGROUP s.r.o. v tom istom sklade ako mal žalovaný. Zadali žalobcovi objednávku, pričom tovar prevzal žalovaný alebo spoločnosť AGROGROUP s.r.o.. V tom istom sklade žalobca vystavil faktúru žalovanému a ten vystavil spoločnosti AGROGROUP s.r.o. a bol to žalovaný, ktorý vždy vystavenú faktúru žalobcom, žalobcovi uhradil. Tento vzťah bol zaužívaný a trval do roku 2009. Spôsob spolupráce bola teda jednoznačná zvyklosť, čo potvrdil aj pán O., ktorý uviedol, že vždy sa dodávali vajička zabalené a vždy obaly platil ten kto vajička dodával, nikdy nie distribútor. V konaní bolo preukázané, že tovar objednával žalovaný alebo spoločnosť AGROGROUP s.r.o., ale faktúry vždy platil žalovaný, čo potvrdil aj svedok M. S. za AGROGROUP s.r.o..

7. Žalobca dodal žalovanému tovar v hodnote 15 271,48 eur, čo objednávke zodpovedá z č. 1. 117. V konaní iný spôsob platenia preukázaný nebol. Jednoznačným faktom z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo, že žalovaný tovar prevzal, faktúru nezaplatil, ale výšku ceny dodaného tovaru nenamietal. Podľa odvolacieho súdu, pokiaľ ako tvrdí žalovaný, že dodávka pre neho určená nebola, nemal tovar prevziať a pokiaľ ho prevzal, mal tovar vrátiť, čo však neurobil.

8. S poukazom na citované ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvolací súd posúdil nárok ako bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný jednoznačne získal na úkor žalobcu.

9. S námietkou premlčania sa odvolací súd podrobne zaoberal v bodoch 93 až 99 a uviedol, že žaloba bola podaná dňa 18. marca 2013, teda v zákonnej premlčacej dobe.

10. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (teraz § 255 ods. 1 C. s. p.) s tým, že tvrdenie žalovaného, že o trovách konania má byť rozhodnuté podľa § 150 O. s. p. označil za nedôvodné.

11. K námietke žalovaného, že súd nevzal viaceré skutočnosti tvrdené žalovaným poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 209/04, nález IV. ÚS 115/03 a konštatoval, že samotná skutočnosť odvolateľa, že sa nestotožňuje s výsledkom konania, nemôže viesť k záveru neodôvodnenosti a arbitrárnosti rozhodnutia. Vykonané dokazovanie prvostupňovým súdom, vyhodnotenie svedeckých výpovedí prvostupňovým súdom, odvolací súd označil za dostatočne presvedčivé a preskúmateľné. Pokiaľ ide o nedostatok použitia ustanovenia § 409 Obchodného zákonníka, odvolací súd uviedol, že tento nedostatok v odvolacom konaní odstránil.

12. Pokiaľ ide o omeškanie a určenie dňa omeškania sa odvolací súd stotožnil so súdom prvého stupňa, že dňom omeškania je nasledujúci deň po splatnosti faktúry č. 2100210008.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s ustanovením § 255 ods. C. s. p.

14. Citoval ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvého stupňa.

15. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 18. mája 2017 podal dovolanie žalovaný, podaním doručeným na súd dňa 3. júla 2017 (list v spise č. 197). Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. vzhľadom na to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Citoval články 8 a 16 ods. 1 C. s. p., ustanovenie § 149 C. s. p. zákon č. 460/1992 Zb. v platnom znení, čl. 46 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd zákon č. 292/1992 Zb. a uviedol, že je presvedčený, že v dôsledku zmeny právneho posúdenia odvolacím súdom mu bola odňatá reálna a efektívna možnosť skutkovo a právne argumentovať, ohľadne nového právneho názoru, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Podľa dovolateľa, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z iného právneho dôvodu ako prvostupňový súd, pričom bez vecného prehodnotenia záverov tohto súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch niektoré nesprávne závery prevzal a niektoré vyhodnotil prvotne bez toho, aby boli v dostatočnom rozsahu predmetom dokazovania, napr. k otázke spotrebovania časti tovaru a možnosti jeho vrátenia, keďže vo vzťahu k aplikácii § 409 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka to nebolo významné a teda rozhodol v rozpore so zásadou dvojinštančnosti konania. Takýmto porušením dvojinštančnosti konania znemožnil žalovanému uplatniť si právo na nové dokazovanie a domáhať sa riadnym opravným prostriedkom preskúmania skutkových zistení a právnych záverov, ktoré pre nové odlišné právne posúdenie veci významné boli, keďže boli prvýkrát uvedené v

rozsudku o odvolaní. O posúdení vecí podľa iného právneho predpisu sa žalovaný dozvedel z výzvy odvolacieho súdu. Vzhľadom na štádium konania mal žalovaný obmedzené možnosti výkonu svojich práv. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 171/06, v ktorom prvostupňový súd rozhodol v rozpore so zásadou dvojinštančnosti, pretože bolo sťažovateľovi znemožnené uplatnenie práva domáhať sa riadnym opravným prostriedkom. Dovolateľ má za to, že nebolo vykonané riadne dokazovanie odvolacím súdom, ktoré by preukazovalo bezdôvodné obohatenie, kto získal bezdôvodné obohatenie, súvisiace predpoklady bezdôvodného obohatenia a teda nebola preukázaná nemožnosť vydania obohatenia. Preto podľa dovolateľa je dokazovanie potrebné zopakovať a doplniť. Nesplnenie tejto povinnosti podľa žalovaného nemôže byť vyhodnotený v jeho neprospech a ide o dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažuje žalobcu. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok Okresného súdu Pezinok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a odložiť vykonateľnosť.

17. Žalobca zaslal vyjadrenie k dovolaniu podaním zo dňa 23. októbra 2017 (list v spise č. 212) a navrhol napadnuté rozsudky dovolaním ponechať v platnosti. S poukazom na ustanovenia § 382 C. s. p., § 387 ods. 1 C. s. p. prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. spochybnil, keďže nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 171/06 nepotvrďuje žalovaným tvrdený dovolací dôvod. Navrhol dovolanie odmietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania vo výške 100 %.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)], funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (§ 470 ods. 4 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., prejednal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), vec preskúmal a dospel k nasledovnému záveru.

19. Žalovaný podal dovolanie za účinnosti C. s. p. a preto dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C. s. p., podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

20. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu v občianskoprávnom konaní sa zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádia konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania, v ktorom procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O. s. p. (I. ÚS 4/2011).

21. Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného právneho stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýkoľvek väd prvoinštančnej alebo druhoinsťančnej fázy základného konania, ale len väd ktorého zákonodarca povýšil nad právnu istotu sporových strán (I. ÚS 35/2013).

22. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

23. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už začalo konanie,
- e) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Iné procesné vady konania, nesprávnosti konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, prípustnosť dovolania nezakladajú. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania, nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení.

25. Rozhodujúci je záver dovolacieho súdu, že v k tejto procesnej vade skutočne došlo.

26. Za základnú otázku pre posúdenie dôvodnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje, či napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu, odvolací súd znemožnil nesprávnym procesným postupom žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

27. Podľa dovolateľa odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozhodnutí pochybil tým, že na zistený skutkový stav neaplikoval správnu normu a teda jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení.

28. Je pravdou, že odvolací súd nárok žalobcu posúdil ako nárok na bezdôvodné obohatenie podľa ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a súd prvého stupňa nárok žalobcu posúdil ako nárok na zaplatenie ceny za dodaný tovar.

29. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Z predložených dokladov, ako aj z vykonaného dokazovania nie je sporné, že žalobca žalovanému tovar (obaly na vajcia) v účtovanej hodnote dodal, žalovaný tovar nezaplatil a ani ho žalobcovi nevrátil. Táto skutočnosť je jednoznačná, vykonaným dokazovaním preukázaná a žalovaný ju žiadnym dokladom a ani dôkazom ničím nespochybnil. Žiadnym dôkazom nepreukázal, že tovar mu bol dodaný a ním prevzatý, mal inú účtovnú hodnotu a že žalovaný tento tovar neprevzal a ani, že tento tovar žalobcovi vrátil. Jednoznačným faktom je, že žalobca vo výške uplatneného nároku žalobou, žalovanému dodal tovar a tento tovar mu zaplatený nebol a ani vrátený, čím došlo na jeho strane, na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

32. Odvolací súd postupoval v súlade s čl. 8, nakoľko označil skutkové tvrdenia dôležité pre jeho rozhodnutie a v súlade s čl. 16 ods. 1 C. s. p. postupoval a rozhodoval v súlade s účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

33. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 C. s. p.).

34. V danom prípade odvolací súd nepovažoval za potrebné nariadiť pojednávanie, ani zopakovať dokazovanie, keďže v danom prípade žalovaný nespochybnil vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa, že žalovaný tovar vo výške uplatnenej žalobou prevzal, nezaplatil a ani nevrátil. Vzhľadom na to, že odvolací súd sa nestotožnil s vyloveným názorom, vysloveným v prvostupňovom rozhodnutí (strana 9) “keď skonštatoval, že ustálil, že medzi účastníkmi vznikol záväzkovo právny vzťah založený kúpnu zmluvou, z ktorej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu vznikla za dodaný tovar (obaly na vajčeka)” a ustálil právny názor, že na prejednávanú vec sa vzťahuje ustanovenie § 451 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Za účelom prejednania odvolania, zaslal obidvom účastníkom list označený, “ako výzva“, aby sa k použitiu tohto ustanovenia v lehote 15 dní vyjadрили.

35. Z dokladov založených v spise nie je sporné, že táto výzva bola právnenému zástupcovi žalovaného ProOvo, a.s. advokátskej kancelárii JURISINVEST, v.o.s. doručená a že sa k tejto výzve podaním

doručeným dňa 27. februára 2017 aj vyjadril (list v spise č. 171).

36. Z tohto podania žalovaného je zjavné, že fakturovaný tovar mu dodaný bol a že žalovaný ho nezaplatil a ani nevrátil. Žalovaný vo vyjadrení k citovanej výzve poukazoval iba na to, že tento tovar nie je jeho.

37. Žalovaný však nezdokladoval žiadnym dôkazom, že keď ako tvrdí, že fakturovaný tovar jeho nebol, prečo ho prevzal a keď bol nepoužiteľný, nevrátil. Žalovaný taktiež nepreukázal, že tovar reklamoval, ako aj, že s ním nedisponoval.

38. Žalovaný sa takýmto spôsobom bezdôvodne obohatil a pre preukázanie tejto právnej skutočnosti, je v danom prípade bezpredmetné, či išlo o nárok spôsobený nezaplatením kúpnej ceny z kúpnej zmluvy alebo obohatenie prijatého a nezaplateného tovaru.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) sa v danom prípade stotožnil s právnym názorom uvedeným vo vyjadrení žalobcu k výzve súdu zo dňa 23. februára 2017 a vo vyjadrení k dovolaniu, že súdy nie sú viazané právnou kvalifikáciou, ale iba žalobným návrhom (list v spise č. 212).

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva jednoznačný názor, že odvolací súd nepochybil, keď v tomto konkrétnom spore vychádzal z dokazovania vykonaného prvoinštančným súdom, doplneným vyjadrením účastníkov konania k výzve súdu ohľadne aplikácie ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade išlo o dokazovania na tom istom skutkovom základe, ktorý preukázaný jednoznačne bol. Pre skúmanie, či sa žalovaný bezdôvodne obohatil na základe nezaplatenia faktúry z uzavretej kúpnej zmluvy alebo na základe prijatého a nezaplateného plnenia bez uzavretej kúpnej zmluvy by bolo ďalšie dokazovanie odvolacím súdom, aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadbytočné. Žalovaný vo vyjadrení k výzve súdu, ohľadne aplikácie ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a ani v dovolaní nespochybnil skutočnosť, že tovar vo výške spornej faktúry prijal a nevrátil a ani sa vrátiť nepokúsil. Ide o úplne rovnaký základ nároku, ktorého dôvodnosť, vykonaným dokazovaním preukázaná jednoznačne bola.

41. Podľa dovolacieho súdu preto nedošlo k porušeniu dvojinštančnosti konania, ale ide iba o účelovo podané dovolanie žalovaným, s cieľom oddialiť jeho povinnosť za žalobcom dodaný tovar a ním prevzatý, zaplatiť. Skúmanie, či dodaný tovar (vajička na obaly) bol dodaný na základe dodacieho listu (list v spise č. 5) v roku 2012 použiteľný, je toho času - v roku 2018 nemožné a pre posúdenie oprávnenosti nároku zavádzajúce. Bolo vecou žalovaného, aby ako tvrdí nepoužiteľný tovar žalobcovi v roku 2012 reklamoval, vrátil, ale nie po šiestich rokoch tvrdil, že ním prevzatý tovar bol nepoužiteľný.

42. Takto navrhovaný postup žalovaným Najvyšší súd Slovenskej republiky kvalifikuje za porušenie zásady rovnosti účastníkov konania s cieľom vyhnúť sa povinnosti za prijatý tovar zaplatiť.

43. Na základe takto zisteného a posúdeného právneho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky § 35 C. s. p. (dospel k záveru, že odvolací súd jeho procesným postupom neznemožnil strane - žalovanému), aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

44. Žalovaný z uvedeného dôvodu nesplnil podmienku danú ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. a teda nejde o dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ktorým žalovaný jeho prípustnosť označil.

45. V zmysle uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) dovolanie žalovaného ako neprípustné s odkazom na ustanovenie § 447 písm. c/ C. s. p.

46. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.